

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 21Cb/190/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115209916
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Kanderka
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115209916.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudcom JUDr. Jaroslavom Kanderkom v právnej veci žalobcu: Záchranná služba Košice, so sídlom Rastislavova 43, 041 90 Košice, IČO: 00 606 731, zastúpeného JUDr. Radkom Tímكانيčom, advokátom, Jakobyho 19, 040 01 Košice, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie sumy 1.677,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 118,36 eura, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 100,50 eura a z cestovných výdavkov vo výške 17,86 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.4.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.677,23 eura a 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.677,23 eura od 1.11.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania, titulom náhrady škody.

Žalobca svoju žalobu odôvodnil tak, že dňa 20.4.2012 prechádzal po Masarykovej ulici v Prešove vodič žalobcu Rudolf Figmig, nar. 11.9.1982, ktorý viedol motorové vozidlo žalobcu značky Volkswagen Transporter, EVČ: E.. Vodič žalobcu pri plnení špeciálnych úloh (poskytovanie neodkladnej zdravotnej starostlivosti) v súlade s § 40 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov, používal pri jazde typické zvukové znamenie doplnené zvláštnym výstražným svetlom. Vodič motorového vozidla značky Opel Tigra, EVČ: Q.rvale bytom Jovická 883/27, Rožňava, ktorý sa v tom čase so svojim vozidlom nachádzal na križovatke na Masarykovej ulici v Prešove bol povinný vozidlu žalobcu s právom prednostnej jazdy umožniť bezpečný a plynulý prejazd, prípadne aj zastaviť svoje vozidlo na takom mieste, aby neprekážalo. Na križovatke na Masarykovej ulici v Prešove však vodič motorového vozidla Opel Tigra nedal prednosť vyššie uvedenému vodičovi žalobcu - Záchranná služba Košice, ktorý bol na výjazde na zásah. Konanie vodiča T.a malo za následok zrážku predmetných motorových vozidiel. Na mieste udalosti bolo zistené, že obe motorové vozidlá sú poistené v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. , teda u žalovaného. Vodiči spísali správu o nehode určenú pre žalovaného, v ktorej uviedli spolu s grafickým popisom a popisom viditeľného poškodenia aj to, že danú nehodu zaviniel T. (motorové vozidlo Opel Tigra), čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpismi. Zavinenie škody zo strany T. vyplýva zo správy ORPZ - ODI Prešov zo dňa 23.10.2013. Žalobca si nechal opraviť svoje poškodené motorové vozidlo v spoločnosti Auto Gábrriel s.r.o. Košice. Uvedená spoločnosť vystavila žalobcovi dňa 27.4.2012 faktúru za opravu motorového vozidla na sumu 1.677,23 eura. Žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil u žalovaného ako poisťovateľa, s ktorým mal T.o v čase škodovej udalosti uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca bezúspešne vyzval listom zo dňa 8.10.2014 žalovaného, aby mu žalovaný

nahradiť škodu vo výške vo vyššie uvedenom rozsahu z dôvodu, že za vzniknutú škodu zodpovedá poistenec žalovaného.

Následne súd žalobe žalobcu vyhovel a dňa 4.8.2015 vydal vo veci platobný rozkaz, č.k. 21Cb/190/2015-33, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.677,23 eura s príslušenstvom, v prospech žalobcu. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, v dôsledku čoho bol tento zo zákona zrušený. V odpore zo dňa 26.8.2015 proti vydanému platobnému rozkazu žalovaný, okrem iného uviedol, že telefonickým hlásením poisťnej udalosti dňa 20.4.2012 si uplatnil žalobca u žalovaného plnenie z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ich poisteného značky Opel Tigua, EVČ: Q. (ČPZ:8018308326). Predmetom poisťnej udalosti bola škoda na motorovom vozidle záchranej služby, značka Volkswagen, EVČ: E., ktoré na križovatke ulíc Masarykova - Košická v Prešove odbočovalo doprava so zapnutými signálnymi znameniami, kde narazilo do motorového vozidla značky Opel Tigua, EVČ: Q.ýmto došlo k poškodeniu oboch motorových vozidiel. V dôsledku tejto udalosti bola na miesto privolaná hliadka polície, ktorá v zmysle § 64 ods. 3 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vzhľadom na skutočnosť, že ide o škodovú udalosť, túto neobjasňovala. V zmysle prvotných záznamov uznal svoju zodpovednosť za škodovú udalosť vodič Opel Tigua T. Následne však po prehodnotení dňa 22.4.2012 telefonickým hlásením škodovej udalosti na Allianz - Slovenskú poisťovňu oznámil, že sa necíti zodpovedný za uvedenú škodu a že túto priznal len pod tlakom subjektívnych okolností súvisiacich s tým, že sám pracuje na uvedenej záchranej službe a s vodičom záchrany, s ktorou došlo ku kolízii, sa pozná osobne. Poukázal tiež na okolnosti, za ktorých došlo ku škodovej udalosti a predložil aj svoju vlastnú fotodokumentáciu, z ktorej bolo zrejmé, ako aj z okolností prípadu, že zodpovednosť nesie vodič záchranej služby Košice Q. Allianz - Slovenská poisťovňa vykonala vlastné šetrenie škodovej udalosti, že uvedenú udalosť zaviniť vodič záchranej služby Košice Q. tým spôsobom, že v smere jazdy Opel Tigua boli dva jazdné pruhy, kde v pravom pruhu stálo pred križovatkou motorové vozidlo značky Opel Tigua v ľavom jazdnom pruhu zase kamión. Prichádzajúce vozidlo záchranej služby predbiehalo kamión v čase, keď na semafore naskočila zelená a v zápätí toto záchranné vozidlo odbočovalo doprava. Vodič kamiónu tento manéver zahliadol, pretože vozidlo záchranej služby ho bezprostredne predbiehalo. Vodič motorového vozidla Opel Tigua T. nemohol vidieť predbiehajúce vozidlo záchranej služby ani jeho snahu o odbočenie pravo, pretože mu vo výhľadne zacláňal kamión, na základe čoho došlo k stretu týchto dvoch vozidiel. V zmysle uvedených šetrení Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 9 Zákona č. 8/2009 Z.z. nevzhládla zodpovednosť ich poisteného na predmetnej škodovej udalosti, a preto poisťnú udalosť ukončila bez poskytnutia plnenia. Vzhľadom ku skutočnosti, že polícia napriek tomu, že bola k škodovej udalosti privolaná, nešetrila ju v zmysle § 64 ods. 3 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, má žalovaný za to, že jeho vyjadrenie týkajúce sa zavinenia je irelevantné. Naopak predmetným šetrením dospeli k názoru, že zodpovednosť za uvedenú škodovú udalosť nesie vodič žalobcu, ktorý si telefonickým hlásením poisťnej udalosti túto zodpovednosť aj uznal, a preto poskytli plnenie zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu uzatvoreného záchrannou službou Košice za poškodené motorového vozidla zn. Opel Tigua pre T. Uvedenú poisťnú udalosť viedli pod č. 1289110007. Uvedené hlásenie poisťnej udalosti žalovaný priložil ako prílohu k odporu a zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca označil ako vinníka nehody šoféra záchranej služby pána Q. a za poškodeného pána T. vodiča motorového vozidla Opel Tigua. Presne toho istého vodiča, z ktorého poistenia zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla si v tomto konaní žiada náhradu škody. Z popísaného stavu priebehu dopravnej nehody nie je zrejmé protiprávne konanie vodiča motorového vozidla Opel Tigua ZX.. V rozhodnom okamihu stál vo svojom jazdnom pruhu a chcel sa pohnúť, pretože mal na semafore zelenú. Naopak žalovaný má za to, že z ustanovenia § 40 ods. 9 Zákona č. 8/2009 Z.z. jasne vyplýva, že práve vodič záchranej služby porušil svojim konaním predpisy o cestnej premávke, keď vo vzniknutej kolóne stojacich vozidiel mal povinnosť dbať na zvýšenú opatrnosť tak, aby neohrozil iných účastníkov cestnej premávky. Tvrdenie žalovaného podporoval aj sám žalobca, keď v hlásení poisťnej udalosti označil za vinníka dopravnej nehody svojho vodiča a poškodeného pána T. vodiča motorového vozidla Opel Tigua. Teda z uvedeného je zrejmé, že tento predpoklad zodpovednosti nebol naplnený. Podobne ani príčinná súvislosť medzi konaním vodiča Opel Tigua a vzniknutou škodou nie je zrejmá, pretože tak ako to je uvedené vyššie, vodič T. neporušil žiadnu povinnosť vyplývajúcu mu z predpisov o cestnej premávke, a teda svojim konaním nemohol zavdať príčinu na vznik škody. Predpokladom, resp. pre naplnenie zodpovednosti za škodu je aj zavinenie, ktoré má na rozdiel od predošlých troch predpokladov subjektívnu povahu. Jednou zo základných foriem zavinenia je nedbanlivosť, či už vedomá alebo nevedomá. Žalovaný má za to, že vodič záchranej služby svojim konaním (odbočovaním vpravo bez toho, aby dbal o zvýšenú opatrnosť a neohrozil tak ostatným účastníkom cestnej premávky) naplnil nedbanlivostné konanie ako predpoklad zavinenia pri

vzniku zodpovednosti za škodu a naopak vodičovi motorového vozidla Opel Tigra nemožno žiadnym spôsobom vytknúť nedbanlivosť v jeho konaní ako predpoklad zavinenia dopravnej nehody .

Ustanovenie § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka rieši subjektívnu 2-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť od okamihu, keď sa poškodený o škodu dozvie a tiež o tom, kto za ňu zodpovedá a taktiež rieši 3-ročnú premlčaciu dobu, ktorá je objektívnou a jej vznik a ukončenie je pevne určené a nemožno ho prekročiť. Na základe uvedeného poukázal žalovaný na fakt, že poškodený sa o škodu dozvedel dňa 20.4.2012 aj napriek tomu, že pôvodne boli tvrdenia účastníkov nehody o zodpovednosti za túto škodovú udalosť sporné, bolo od toho okamihu zrejmé, kto je poistený a poškodený. Z uvedeného dôvodu možno skonštatovať, že aj vedomosť, kto za škodu zodpovedá, bola zrejماً od 20.4.2012 (počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby). Čo sa týka trojročnej premlčacej doby, ktorá je objektívna a ktorú nemožno prekročiť, poukázal žalovaný na skutočnosť, že škoda vznikla dňa 20.4.2012 a trojročná premlčacia doba uplynula dňa 20.4.2015, bez ohľadu na fakt, kedy začala plynúť subjektívna 2-ročná doba. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná na Okresný súd Prešov až dňa 22.4.2015, vznesol žalovaný námietku premlčania a žiadal, aby súd po vykonaní dokazovania žalobu s poukazom na tvrdenie žalovaného ako aj vznesenú námietku premlčania v celom rozsahu zamietol.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 9.11.2015 k podanému odporu proti vydanému platobnému rozkazu, okrem iného uviedol, že vodič žalobcu Q.ri plnení špeciálnych úloh prechádzal dňa 20.4.2012 po Masarykovej ulici v Prešove, pričom použil typické zvukové znamenie doplnené zvláštnym výstražným modrým svetlom. Vodič žalobcu nebol povinný dodržiavať povinnosti a zákazy ustanovené Zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, okrem povinnosti dbať na potrebnú opatrnosť tak, aby iných účastníkov cestnej premávky neohrozil. Vzhľadom na to, že vodič žalobcu Q. v zmysle § 40 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. použil pri svojej jazde aj typické zvukové zvláštne zvukové znamenie, vodič T., ktorý bol vo všeobecnosti povinný podľa § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. sledovať situáciu v cestnej premávke, mal súčasne v súlade s § 40 ods. 8 Zákona č. 8/2009 Z.z. aj povinnosť vozidlu s právom prednostnej jazdy umožniť bezpečný a plynulý prejazd, ak by to bolo potrebné aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby mu neprekážalo. Zo správy o nehode zo dňa 20.4.2012 jednoznačne vyplýva, že vznik škody na motorovom vozidle žalobcu zaviniel vodič motorového vozidla Opel Tigra, G. Žalobca telefonicky nahlásil poistnú udalosť žalovanému dňa 20.4.2012, pričom si uplatnil u žalovaného náhradu na poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistníkom žalovaného. Podľa tvrdenia žalovaného, ktoré vyplýva z jeho písomného podania T. následne prehodnotil okolnosti, za ktorých došlo ku škodovej udalosti a dňa 22.4.2012 telefonicky nahlásil žalovanému, že sa necíti zodpovedný za uvedenú škodu a že túto škodu priznal len pod tlakom subjektívnych okolností. Žalobca doposiaľ nebol oboznámený s telefonickým hlásením T. zo dňa 22.4.2015 a taktiež s fotodokumentáciou, ktorú mal menovaný žalovanému predložiť. V uvedenej súvislosti preto žalobca navrhol vykonať dokazovanie a požiadal vo veci konajúci súd, aby žalovanému uložil predložiť prepis telefonického hlásenia T. zo dňa 22.4.2015 a fotodokumentáciu škodovej udalosti vyhotovenú zo strany ZX.. Súčasne žalobca navrhol vykonať dokazovanie výsluchom účastníkov škodovej udalosti, t.j. pána Q. a T. Vzhľadom na skutočnosť, že ZX. dňa 22.4.2012 zmenil svoje stanovisko k predmetnej škodovej udalosti a ako vinníka nehody označil vodiča žalobcu, žalobca nahlásil dňa 30.4.2012 u žalovaného poistnú udalosť, tvrdil že za vznik škodovej udalosti nesie zodpovednosť žalobcu. Žalobca k svoju hláseniu zo dňa 10.4.2014 uviedol, že tak urobil z opatrnosti, nakoľko v prípade porušenia povinnosti ohlásiť dopravnú nehodu do 15 dní od vzniku škodovej udalosti by mohol žalovaný (ako poisťovateľ) proti žalobcovi (ako poisťníkovi) uplatniť nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti. Vzhľadom na rozpor medzi správou o nehode zo dňa 20.4.2012 a telefonickým hlásením žalobcu zo dňa 20.4.2012 u žalovaného a telefonickým hlásením T. zo dňa 22.4.2012 u žalovaného si žalobca za účelom ustálenia, kto za škodovú udalosť nesie zodpovednosť, vyžiadal zaslanie správy od Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Prešov. Dopravný inšpektorát v správe zo dňa 23.10.2013 konštatoval, že príslušná udalosť zo dňa 20.4.2012 potvrdzovala všetky znaky škodovej udalosti v zmysle § 64 ods. 3 Zákona č. 8/2009 Z.z., u škodových udalostí sa nevykonáva objasňovanie, a preto sú skončené na mieste o dohode vyplnením a podpísaním tlačiva zavedeného na zabezpečenie vzniknutej škody. Dopravný inšpektorát konštatoval, že vodič T.o ako účastník škodovej udalosti porušil ustanovenie § 22 ods. 1 písm. k) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, spáchaný porušením § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že o škode sa dozvedel dňa 20.4.2012 a že od toho okamihu bolo zrejmé, kto je poistený a kto poškodený. Ako už žalobca vyššie uviedol, zodpovednosť za škodovú udalosť bola podľa jeho názoru ustálená až na základe správy dopravného inšpektorátu zo dňa 23.10.2013. Počiatok uplynutia osobitnej premlčacej doby teda podľa názoru žalobcu nie je odo dňa 20.4.2012 ako tvrdí žalovaný, ale odo dňa, kedy sa dozvedel, kto za škodu

zodpovedá, teda odo dňa 23.10.2013. Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že návrh bol podaný na Okresný súd Prešov až 22.4.2015 a námietkou premlčania vznesenou žalovaným v súvislosti s týmto tvrdením. Návrh podal žalobca na pošte dňa 20.4.2015. V zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. je lehota zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty (v tomto prípade pripadol posledný deň objektívnej premlčacej doby na 20.4.2015) odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Žalobca tiež považoval za potrebné uviesť, že tvrdenia žalovaného uvedené v jeho písomnom podaní - odpore proti platobnému rozkazu si vzájomne odporujú, keď na jednej strane žalovaný popiera nárok žalobcu a tvrdí, že za vznik zodpovedá sám žalobca a na strane druhej voči žalobcom uplatnenému nároku vznáša námietku premlčania.

Na pojednávaní konanom dňa 12.5.2016 súd nariadil a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to konkrétne zriaďovacej listiny Ministerstva zdravotníctva SR ohľadne žalobcu, opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 11.12.1991, zmeny zriaďovacej listiny Záchraná služba Košice zo dňa 27.10.1995, rozhodnutia o zmene zriaďovacej listiny Záchraná služba Košice zo dňa 15.2.2000, rozhodnutia o zmene zriaďovacej listiny Záchraná služba Košice zo dňa 15.1.2002, výpisu z obchodného registra ohľadne žalovaného, správy o nehode, vyjadrenia Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove zo dňa 23.10.2013, faktúry č. 11301, kalkulácie opravy č. 47/2012, kalkulácie opravy č. 147/2012 zo dňa 24.4.2012, písomného podanie žalobcu zo dňa 8.10.2014, historického časového radu sadzieb ECB, platobného rozkazu, odporu proti platobnému rozkazu, hlásenia poistnej udalosti, vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 9.11.2015, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/58/2015 a zistil tento s k u t k o v ý s t a v :

Dňa 20.4.2012 prechádzal po Masarykovej ulici v Prešove vodič žalobcu Q., ktorý viedol motorové vozidlo žalobcu značky Volkswagen Transporter, EVČ: E.. Vodič žalobcu pri plnení špeciálnych úloh (poskytovanie neodkladnej zdravotnej starostlivosti) v súlade s § 40 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov, používal pri jazde typické zvukové znamenie doplnené zvláštnym výstražným svetlom. Vodič motorového vozidla značky Opel Tigra, EVČ: Q. ktorý sa v tom čase so svojim vozidlom nachádzal na križovatke na Masarykovej ulici v Prešove, nedal prednosť vyššie uvedenému vodičovi žalobcu - Záchraná služba Košice, ktorý bol na výjazde na zásah. V dôsledku toho došlo k zrážke predmetných motorových vozidiel. Na mieste udalosti bolo zistené, že obe motorové vozidlá sú poistené v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., teda u žalovaného. Vodiči spisali správu o nehode určenú pre žalovaného, v ktorej uviedli spolu s grafickým popisom a popisom viditeľného poškodenia aj to, že danú nehodu zavinil T. (motorové vozidlo Opel Tigra), čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpismi. Žalobca si nechal opraviť svoje poškodené motorové vozidlo v spoločnosti Auto Gábrriel s.r.o. Košice. Uvedená spoločnosť vystavila žalobcovi dňa 27.4.2012 faktúru za opravu motorového vozidla na sumu 1.677,23 eura. Žalobca si tento svoj nárok na náhradu škody uplatnil u žalovaného ako poisťovateľa, s ktorým mal Zoltán Drenko v čase škodovej udalosti uzavretú Zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca bezúspešne vyzval listom zo dňa 8.10.2014 žalovaného, aby mu žalovaný nahradil škodu vo výške vo vyššie uvedenom rozsahu z dôvodu, že za vzniknutú škodu zodpovedá poistenec žalovaného. Žalovaný odmietol žalobcovi nahradiť škodu z dôvodu, že podľa jeho názoru škodu zavinil vodič žalobcu. V priebehu dokazovania žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, ktorý je predmetom tohto konania.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 40 ods. 8 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, vodič iného vozidla je povinný vozidlu s právom prednostnej jazdy a vozidlu, ktoré sprevádza, umožniť bezpečný a plynulý prejazd, a ak je to potrebné, aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby im neprekážalo. Do skupiny vozidiel tvorenej vozidlami s právom prednostnej jazdy a vozidlami, ktoré sprevádzajú, sa vodič iného vozidla nesmie zaraďovať.

Podľa § 137 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 137 ods. 2 písm. l) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je neumožnenie bezpečného a plynulého prejazdu vozidlu s právom prednostnej jazdy,

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Ustanovenie § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka rieši subjektívnu 2-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť od okamihu, keď sa poškodený o škode dozvie a tiež o tom, kto za ňu zodpovedá a taktiež rieši 3-ročnú premlčaciu dobu, ktorá je objektívna a jej vznik a ukončenie je pevne určené a nemožno ho prekročiť. Čo sa týka trojročnej premlčacej doby, ktorá je objektívna a ktorú nemožno prekročiť, je potrebné poukázať na to, že v danom konkrétnom prípade škoda vznikla dňa 20.4.2012 a trojročná premlčacia doba uplynula dňa 20.4.2015, bez ohľadu na fakt, kedy začala plynúť subjektívna 2-ročná doba. Žalovaný vzniesol v priebehu dokazovania premlčaciu námietku nároku žalobcu a vzhľadom k tomu, že žalobca podal svoju žalobu na Okresnom súde Prešov až dňa 22.4.2015, t.j. až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby (premlčacia lehota je lehotou hmotnoprávnou a pre jej zachovanie je rozhodujúce kedy je žaloba, ktorou sa uplatňuje nárok, ktorý podlieha premlčaniu, podaná na súde a nie kedy bola takáto žaloba podaná na prepravu u subjektu, ktorý je povinný zabezpečiť jej doručenie určenému adresátovi), nie je možné uplatnený nárok žalobcovi v tomto súdnom konaní voči žalovanému priznať, aj keby bol dôvodný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol bez toho, aby skúmal či bola alebo nebola dôvodná. S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti súd už nevykonával dokazovanie na preukázanie toho kto skutočne zodpovedá za škodu spôsobenú zrážkou motorových vozidiel. Súd tu vychádzal z toho, že ak by aj bol uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému dôvodný, je premlčaný.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobca bol zaviazaný na náhradu trov konania žalobcu pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 100,50 eura a z cestovných výdavkov zástupcu žalovaného vo výške 17,86 eura v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní konanom dňa 12.5.2015, pri použití osobného motorového vozidla zn. ŠKODA FABIA, EČ:BL526EN na trase Košice - Prešov a späť (pri celkovej vzdialenosti 72 km, priemernej spotrebe 5,3l/100 km, cene PHM 1,227 eura/l a základnej náhrade 0,183 eura/km).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá

vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.